

Nagy-Kőrös, július 11^{én} 1853.

Kedves jó Miskám! Ne gondold pedig, hogy én azért írok neked ily nagy papírra, mintha téged hasonló követelnék: nyolcvadrét hájtra ez igen kicsiny, azért hájtom negyedrést. Egy folio volumen és fivesen elolvasok téled: csak nehogy valamikor magreszede arstás a leveliást, vetilkedni akarván a sokatírásban velem, ördög panarkodjék többet! Látom én, hogy e munka vil-
lág egy méltosággal sem jobb azért. Várok a míg lehet, fogadom tanácsodat.

A Lévai fele bortól már csak 9 „hengerral” van; felek, mire eljő az is elpárolog — kívánt ha... vide infra.

Az előfizest nem említem tehát; Farkas Máté díszek, sük, hogy íve már megtelt; a mi itt kísér hallatlan. En nem mondtam, hogy a magyar kökönség „gyöke”; de hogy itt né, melyek jobban is györmek, az szent. Aztán meg nálunk az olvasás, a könyvtár, nem „Bedürfnis”, vagy, a kiknél az, az armji más Bedürfnis van, hogy amannak háttérbe kell járulnia. Ne úgy mond, hogy a Magyar Kökönség nem gyöke — nem gyöke az a néhány száz ember, a ki néha könyvet is vesz. Sok festsérelsetik el egyébre; annak 4-5-ös kamatja is nagyot lendítne az irodalman. Igaz más révről, hogy Szapora faj az irodalom; belbe-
ker aránylag sokat, sokat írunk, s annak mind vevő kell.

Hát, ha én hozzáim Benzi, Poupéri stb. ívet küld, bebeszem jó frändekkel s reményvel a fiókba, ha vala, ki hozzáim jó, megmutatom, vagy megemlítem, vagy ott feledem; mikor pedig a rosz irományot nagyon ööse, gyűlnek, tartok egy vandali pusztitást ev... tudod a többit. Furcsa nép is ez! Gyűltek, fixetek, miért? Az öörin Jókainak, illetőleg Müllernek, gyűltek a Tö. rök világra 3 = három példányt; a pénzt felküldöm, s fixe tek 10 krt, joban, küldi Müller az 1° kötetet, fixetek 15 krt, küldi a másodikat fixetek 15 krt, várom a 3^oat s fixetek 15 krt = Summa 55 krt pengőpéva, ben; s ezért meg van az az örömem, hogy a példányokat az illetőknek hararibetem. Ez is a gyűltek kettemiket tartozik.

A götyaról pedig te ne ij basonditásokat, tudod-e? Mert már most én verlek meg, nem az isten. Hogy ró,

nem a legy.

20ak e pályán neked most nem igen nyílnak, hogy az itépel
nem méltányol érdemed szerint: ez igaz; de hidd el,
Jókai a méltánylásban sincs köpönyök. It mit például
Kertbeny fillent, isten tudja kikerül és mikről: azt én
bírodalom; a Gyulai (1000) enthusiasmsa meggyőzött,
s társ ajtót nyit a rágalomnak, mert így Goethe-ről
lehesne becélni, mint ő rólam, vagy tán arról se. Az
efféle nekem inkább fáj mint jól esik. Talán egyet sem
beszültem annyira valamenyire dicséretre között, mint
a Beugeri kritikát az eposzról, a Delibáttan, hol, miután
az enyém mel fokban meggyőző eszmiket olvasom: végén
ere találok oda vetve: ez úton halad nálunk Arany.
Nem a dicsőség tetszett benne, de nagyon kielégített,
mint az utaf jól érzi magát, ha észmeretlen helyen
egy úton megindulván, valaki bizonyossá teszi, hogy nem
szévedt el. - Azt is, és Miskam, for ever, a míg lehet.
Ha egyszer majd a műsá nem adja, akkor így is meg
kell szünni, de addig ne vonulj önértétedbe. Elég arról
enyém, mert pirítsalak el! a te önértéted enyém is (a
kifejezés egykísérlet abszurdum, de éléted) - egész világ dicsőre is!

+ rágalomnak,

Még csak e kellett! Jókai dohogni kezd, hogy mi
ketten megértjük Jókai Kálmánt. Felvölít, hogy ne kerü-
tikával, hanem, mi legnépszerűbb (!?! óv!) költők
adjunk jobb irányt (!?) műveinkkel (☺) a rossz irány-
nak; ha t. i. van irodalmunkban. Olvasd így hittem. Mar-
czi azt gondolja, hogy mi meg akarunk pukkadni
az irigységtől, hogy mi ketten vagyunk: A. B. C. Csá,
pár ferenc, Szépirodalmi Lapok, társasírók s minden.
Kettőnk est, mint a Hölgyfürár mondja, azért, (!!!)
mert „mint vedlett Kaparnok irigyeljük a verebek
(Csárák ^{reverte} ~~reverte~~ volt öker így) arám röpkedését.“ Illy hang
uralkodik a lángereknél, sajnálatos, hogy már-már
Jókai is hozzájuk süllyedt. Nem tudom, olvasod-e a
Hölgyfürárt; én látam egy számát, melyben Jókai K.
nyilatkozik Csárák ellen, kivülbelül illy hangon: »Hátja
Csárák! maga rossz poéta: hogy met engem, illy nagy,
férfiús, szégyen? Beszélhet egyébiránt; a költőség
tudja kit, mióta ferenc, s a költőség nem maga
nem is A. B. C.» A parok nem épek ezek; a modor épek en-

az is szép volt Marciától, hogy az első felvétel registerében
lapjának, mintán Török Balintomat (kéziratom perint)
egy összeállításra „historia's ének”, a Szent Károly Agui,
leja című balladáján, mind kétünk gúnyára, ezt
vess, persze önfejtől: énekes historia. Erttem, Képműv alatt
egy dőfés: a publicum nem látja, de érli az, a kis illet.

Szeretnék nem írni többet. Olyféle akadályra nem is
gondoltam! Valóban nyugós állapot. Nem az bánt már, hogy
nem mehetek hozzád, jobban fáj az, hogy te nem jö
hetsz ide. Nem vigasztallak locūs communisokkal: elég
baj, ides barátom, elég baj! Szegény Komám annyira is pen-
ned, fiad is beteg: sok egyfőrré. De bírád, te ki
bírod ezt. Ohajtálak meglátni, de ne feledd, hogy a
család iránti kötelesség az első. Jöj, de csak, ha
jöhetsz; mi nem megyünk sehova, míg csak el nem kezd
menni végkép. Horrad menetelünkben pedig csak úgy
lett volna valami, ha ti éppen, frissen, előbb idejötök,
(mint irtad volt) s aztán felkísérünk. Így — lehet-
len. Nem früköség menteri magatokat: ha hiánatok se
mennék most. De szeretnénk a kompedban lakni, meg-
újítani bajaitokat, segíteni a hol, s a miben lehet. —
Lát, ha utleveléd megkapod is, érdemes-e minden falu-
ban úgy compromittálni magadat, a hogy irtad? —
Hidd el, nem a pohár börtől sajnálom, melyet nálam
meginnál: de ha családodot jó rendbe nem hagyha-
dod, s ha az út terhedre esik: ne jöj. Ha azonban
eljöhetek: ismétlem, hogy mi útkon lettünk a járma,
pohr alatt. — Éameneimnek 21-ken vége.

Nem már most egészen helyreállott. Jüsdöbe nem ment,
nem lévén a nervus E. gerendarum, hanem az ép termén,
járt segített rajta. De lá, ha lehet, ne vegyéték a bajt
könnyen; a fut valami jó dajkára bíráni legtanárisorb.
A jó dajka pedig minden esetre te légy. Oly „vedlett kap”,
párnak” mint te, jól fog ex állani.

Ha már most az isten áldjon meg benneteket;
jóvő soraid legyenek vidámabb tartalmuak, azt
kivánja

üdvözlő barátod
Afanos

Hawaii Pésmet { írni... —
Sító" Kawolynak

